Domoljubni radio

Portal domoljubnog radija

Dostojanstveno obilježena 35. obljetnica ustroja Samostalne psunjske satnije

Antun Brađašević · Monday, October 5th, 2026

Izvješće kolege Mate Višića direktora Radio Bljeska.

Na Psunju je polaganjem vijenca i paljenjem svijeća te molitvom za poginule branitelje obilježena 35. obljetnica ustroja Psunjske satnije.

Nakon kraćeg okupljanja u dvorištu Općine Cernik uzvanici i organizatori su krenuli prema psunjskom odašiljaču preko Šumetlice gdje su se na ulazu u šumski dio tog naselja Klačinac poklonili žrtvama komunističkog jugoslavenskog režima iz 1945. godine . Na tom je mjestu bez suđenja mučki ubijena (prema dosadašnjim saznanjima 51 osoba koja nije imala nikakve veze s ustaštvom ili djelovanjem protiv NOB-e). Ubijeni su bez ikakvih prava na obranu a njihov krimen je bio samo to što su bili Hrvati. Među nima je bilo i maloljetne djece. Sve su te „legalne gadosti“ učinili pripadnici tzv. Narodno oslobodilačke vojske među kojima su prednjačili tek kasnije pripojeni četnici iz psunjskih sela, prije svega Šumetlice i ostalih dijelova tadašnjeg novogradiškog okruga. „-Stravična su svjedočanstva o kastriranju mučenika prije egzekucije i to od strane dvije žene iz Šumetlice“- rekao je načelnik Općine Cernik Vitomir Žakić. Još uvijek pristižu svjedočanstva rodbine i svih onih koji su na neki način svjedočili ovim komunističkim zločinima koje je bivši režim tajio do današnjih dana a sve je teže doći i do ostalih podataka jer nažalost u ovoj državi još nije provedene lustracija. „

Kraću komemoraciju je i kod spomen obilježja kod „Crne bare“ na mjestu gdje su 1991. godine u četničkoj zasjedi 13.rujna 1991. g poginuli Robert Petanić, Ivo Matošević i Stjepan Skrobić predvodio je Tomislav Šimić, ratni zapovjednik satnije. Isto je ponovljeno i 300 metara dalje gdje se nalazi spomen obilježje poginulog branitelja Tomislava Ordanića, koji je stradao od četničkog snajpera 3. studenog 1991. godine. Tijekom domovinskog rata Psunjska satnija je branila i obranila relej HRTV-a na Psunju, i omogućila stanovništvu Slavonije praćenje programa i komunikaciju s ostalim dijelovima Hrvatske. Ratni put satnije je opisao jedan od njenih zapovjednika Luka Zec.

Da se ne zaboravi doprinos ove postrojbe HV u obrani suvereniteta RH moramo se vratiti i u ono vrijeme kada je naš narod patio pod željeznom komunističkom čizmom, u totalnoj represiji i nedostatku slobode pod Titovim i velikosrpskim režimom. Općina Cernik sa naseljima koje obuhvaća – Podvrškom, Banićevcem, Opatovcem, Baćindolom, Giletincima i Cerničkom Šagovinom oduvijek su bili poznati po domoljublju, čuvanju hrvatske tradicije i kulture pa tako i težnjom za stoljetnim snom svakog pravog i istinskog Hrvata – Stvaranju samostalne i suverene države. 10. veljače 1990. u Cerniku se osniva ogranak HDZ-a oko kojeg su se okupili i prvi dragovoljci s ovog područja. Deset dana poslije 20. listopada 1990. 32 dragovoljca su zadužila Špegeljove automate. Prvo veće okupljanje domoljuba i istomišljenika se događa u siječnju 1991. godine , točnije 19. siječnja u dvorani skupštine Općine Cernik.

Prema kazivanju Krešimira Ivoševića nekoliko osoba s pakračkog područja je početkom lipnja 1991. došlo na relej na Psunj u svrhu sustavnog godišneg popisa cjelokupne imovine i obveza odašiljača s ciljem usklađivanja knjigovodstvenog stanja sa stvarnim stanjem na terenu. Dakle zaliha, sirovina i opreme. Pokojni Alojz Sokić s tim upoznaje tadašnjeg predsjednika Narodne obrane Krešimira Kovačića koji 10. lipnja izdaje zapovijed da 10 dragovoljaca ode na Psunj u svrhu zaštite odašiljača tada za komunikaciju najvažnijeg infrastrukturnog objekta. Svakih deset dana su se obavljale smjene . Srbočetnici svakodnevno provociraju sada već otvoreno napadaju i rat na području Općine Cernik službeno počinje 13. kolovoza 1991. godine.

Svi ste bili u dvorcu u Cerniku , Psunjska satnija se prvi put u jačem sastavu okupila dan uoči našeg kirvaja u Cerniku Petrova 28. lipnja 1991. godine . Ubrzo dobivaju zapovijed da s ostalim postrojbama HV i policije zauzmu bivšu Vilu Partizanku – vilu u kojoj se kovala politika protiv RH i gdje su se s četnicima sastajale glavešine bivše JNA. Na Veliku Gospu 15. kolovoza satnija zajedno s ostalim postrojbama izvršava tu borbenu zadaću, međutim već dan poslije na cesti Smrtić- Gornji Bogićevci dolazi i do prvih žrtava , gdje kamion s dragovoljcima ulazi u zasjedu i smrtno stradavaju Vjekoslav Šarić i Stjepan Dukanović. Trojica pripadnika postrojbe su ranjena a trojica zarobljena.

U isto vrijeme je premalo ljudi bilo na Psunju kako bi se organizirala ozbiljna obrana je prema zapovijedi tadašnjeg predsjednika kriznog štaba Nove Gradiške Zdravka Sokića na Psunj upućeno 20 pripadnika 123. Požeške brigade uglavnom ljudi iz naselja Vidovci te još 10 policajaca iz Nove Gradiške. Kako je bilo vrlo riskantno organizirati smjene , branitelji su tamo ostajali i po 20 dana , a u ispomoć su im dolazili i pripadnici 108. brodske brigade . Dio Psunjske satnije koja do tada još nije bila službeno formirana je sudjelovao u borbama za Gornje Bogićevce, Smrtić, Trnavu, Medare i Mašić gdje im je poginulo 5 suboraca a 10 ranjeno. Nakon pada Trnave brigadir Josip Mikšić izdaje zapovijed o formiranju samostalne Psunjske satnije i to od ljudi koji se Psunj poznavali kao svoj džep. Tog dana na Psunj dolazi njih trideseti dvojica koji su sa 18 branitelja već nazočnih na releju činili solidnu obranu odašiljača. A pet dana kasnije im se pridružuju i branitelji iz Cerničke satnije – dakle oni koji su do tada

branili zapadni dio županije.

U tim je danima satnija brojila 160 pripadnika a zapovjednik im je bio Luka Zec. Od sredine prosinca u pomoć im dolaze pripadnici satnije iz Rešetara kojima je zapovijedao Ivan Mujić. Oni na Psunju ostaju do kraja siječnja 1992. godine . Kasnije su im povremeno znali doći u pomoć manje grupe branitelja iz Bjelovara koji su ostajali po nekoliko dana. Tijekom Domovinskog rata iz Općine Cernik je poginulo 35 branitelja , a 80-tak ih je ranjeno. U obrani odašiljača je poginulo 15 dragovoljac iz Psunjske satnije.Trideset branitelja iz Psunjske satnije je tijekom obrane odašiljača ranjeno.

Ovo je kraća inačica ratnog puta Psunjske satnije, a pred vodstvom udruge je veliki posao priprema i tiskanje monografije postrojbe, koju će prema riječima predsjednika uprave Odašiljača i veza Nikole Denisa Kulišića ta tvrtka sufinancirati.

Tijekom domovinskog rata Psunjska satnija je branila i obranila relej na Psunju, i omogućila stanovništvu Slavonije praćenje programa i komunikaciju s ostalim dijelovima Hrvatske.

Komemoracija za petnaestoricu poginulih pripadnika Psunjske satnije je nastavljena kod spomen obilježja neposredno pokraj releja na „Brezovom polju“ , polaganjem vijenaca i molitvom te govorima načelnika Općine Cernik Vitomira Žakića , ratnog zapovjednika psunjske satnije Luke Zeca , predsjednika uprave tvrtke Odašiljači i veze , Nikole Denisa Kulišića , predsjednika Udruge hrvatskih dragovoljaca domovinskog rata Grobinšćine iz Općine Čavle Denisa Čargonje , ratnih zapovjednika 121. novogradiške brigade , brigadira Željka Žgele i Josipa Mikšića te izaslanika Ministra obrane RH Ivana Anušića, glavnog inspektora Vh general-pukovnika Siniše Jurkovića . Učenice OŠ Matija Gubec Cernik Katja Bakunić i Tea Ravlić su recitirale pjesmu „Psunj pamti“ . Naš najpoznatiji tamburaški sastav „Satir“ je pratio komemoraciju himnom i prigodnim pjesmama, a u obilježavanje su se uz pripadnike udruga postrojbi iz domovinskog rata BPŽ , uključili i članovi HPD „Strmac“ te BK „Psunj“ .

Bez obzira na naziv „Samostalna – psunjska satnija“ ona je bila ustrojbeni dio novogradiške 121. brigade, a pripadnici postrojbe su nakon što je prestala potreba obrane odašiljača na Psunju, sudjelovali u obrani i konačnom oslobođenju Hrvatske u sklopu drugih ustrojbenih jedinica 121. brigade i ostalih postrojbi HV ili policije. U obrani odašiljača su poginuli Stjepan Skrobić, Ivan Matošević, Robert Petanić, Zlatko Žajgar, Tomislav Ordanić, Stanislav Marić, Zlatko Golubić, Ivan Đakić,Milan Cindrić, Nikola Lončar, Josip Mikolčević, Franjo Kumić, Milan Kurjaković, Zoran Terzić i Zvonko Marinović. Nažalost u proteklih nekoliko godina zbog posljedica ranjavanja i bolesti još je nekoliko pripadnika Psunjske satnije preminulo.





















FOTO: Lea Lipičanin Stojaković i Ksenija Lipičanin, Petra Sokić i Mato Višić

This entry was posted on Monday, October 5th, 2026 at 8:33 pm and is filed under Aktualno, Domoljublje You can follow any responses to this entry through the Comments

(RSS) feed. Both comments and pings are currently closed.